

føres. Det foreliggende Lovforslags Gennemførelse kan ikke faa nogen blivende Indflydelse paa Valutakurserne. Det eneste sikre er de store Ulemper for Erhvervs-livet; og da jeg ikke vil paatage mig Medansvaret for de allerede truffene Bestemmelser, der paalægger Byrder uden nogen Udsigt til blivende gode Resultater, kan jeg ikke anbefale, at man stemmer for det foreliggende Forslag.

Rode: Det foreliggende Lovforslag er jo et Udtryk for de Minimumsønsker, som Valutacentralen har fremsat, for at Centralen skulde være i Stand til i alt Fald midlertidigt at gennemføre sin Opgave: at holde Valutaen i Ro. Alene af den Grund forekommer det mig, at Lovforslaget maa gøres til Genstand for en meget velvillig og meget hurtig Behandling. Om Enkeltheder i Udformningen er der ingen Anledning til at tale, da det allerede er sagt, at man ønsker Udvalgsbehandling.

To Ordførere, det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen og det ærede Medlem Hr. Lange, har begge udtalt sig om den gældende Lov, den af det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen gennemførte Lov, og om dens Forudsætninger. Jeg kan naturligvis ikke vide, hvad det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen har tænkt sig med sit Lovforslag, men jeg kan derimod vide, hvad der staar i Loven. Og efter hvad der staar i Loven, maa Valutacentralen være bemyndiget til at udstede den Bekendtgørelse, den har udstedt angaaende Dækningen af forfalden Import. Der er da heller ikke rejst Tvivl herom, før det ærede Medlem nu ud fra sin subjektive Erindring om, hvad han mente, da han fremsatte Lovforslaget, fremsatte sine Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Lange sagde, at hans og hans Partis Forudsætning havde været, at der vedtoges Oprettelse af en Valutacentral for Oplysning og ikke en Valutacentral for Handel. Lovens Bestemmelser begrundes heller ikke denne Forudsætning; thi vel er det rigtigt, at Loven opretter en Valutacentral for Oplysning, men den opretter ogsaa en Valutacentral for Kontrol med Valutahandelen, og den opretter tillige en Central, som kan faa Indflydelse paa dette Spørgsmaal, som kan gribe betydeligt ind, bl. a. ved Ret til at forlange den Valuta udleveret, som findes i Landet, og om hvilke dens Virksomhed som Oplysningscentral skaffer Kundskab.

Begge de ærede Medlemmer synes for

Øjeblikket at være optaget af at ville svække Betydningen og Omfanget af den Institution, som de var med til at gennemføre før Valget. Det forekommer mig at være et saare uheldigt Tidspunkt til at gøre dette Forsøg, og naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen talte om, hvad der kunde tjene til at svække vor Krone, saa forekommer det mig, at den Tvivl, som de to ærede Medlemmer rejste overfor den af den ene foreslaaede og af den anden bifaldede Valutacentral, maa virke langt stærkere foruroligende end det, der blev anført af de ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. Lange sagde, at hvad der her er foreslaaet, betød kun en kort Udskydelse af Vanskelighederne, og det er vist neppe urigtigt. Der er vist ingen, der har den Opfattelse, at Valutacentralen alene uden de fornødne supplerende Foranstaltninger — det var det ærede Medlem Hr. Langes Ord — vil være i Stand til at gennemføre sin Opgave, lige saa lidt som Egaliseringsfonden var i Stand til at gennemføre sin Opgave uden de fornødne supplerende Foranstaltninger. Ved Siden af Egaliseringsfonden blev langt senere, og først efter at man havde konstateret, at den ikke kunde virke uden de fornødne supplerende Foranstaltninger, truffet visse Forholdsregler, deriblandt Oprettelse af denne Valutacentral. Men heller ikke Egaliseringsfonden og Valutacentralen vil i Længden kunde løse denne Opgave, fordi ingen af Delene rører ved det, der er Sygdommens Aarsag, hvad det ærede Medlem Hr. Lange ogsaa peger paa.

Men ejendommeligt er det at høre disse to ærede Medlemmer fremføre denne Betragtning her i Tinget, efter at deres Partier i Landstinget ganske har forkastet en supplerende Foranstaltning, med Hensyn til hvilken der ikke er Tvivl om, at hele den Konference, der samledes til Drøftelse af Valutaspørgsmaalet i Nationalbanken, mente, at den vilde være en Foranstaltning af Betydning. Det er med Rette tidligere sagt, at Valutakonferencen ikke direkte tog Ordet for Importregulering, thi den nævnte ikke det specielle Mittel; saa lidt som den nævnte Told, nævnte den Importregulering. Men hvad den krævede, var fornødne supplerende Foranstaltninger til Importens Begrænsning, og ligesom der er nogle, der mener, at Told kan begrænse den, saaledes er der andre, der mener, at Importregulering kan begrænse den, og om det sidste kan der jo aldeles ikke være Tvivl: at Importregulering kan begrænse Importen. En